

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2019/1109,**annettu 27 päivänä kesäkuuta 2019,****Pohjois-Makedoniasta, Venäjältä tai Turkista peräisin olevien muuta rautaa kuin valurautaa tai muuta terästä kuin ruostumatonta terästä olevien, poikkileikkaukseltaan neliön tai suorakaiteen muotoisten hitsattujen putkien ja profiiliputkien tuontia koskevan menettelyn päättämisestä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojaumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', käynnisti 28 päivänä syyskuuta 2018 perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti polkumyynnitutkimuksen, joka koski Pohjois-Makedoniasta, Venäjältä tai Turkista, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien muuta rautaa kuin valurautaa tai muuta terästä kuin ruostumatonta terästä olevien, poikkileikkaukseltaan neliön tai suorakaiteen muotoisten hitsattujen putkien ja profiiliputkien (lukuun ottamatta putkia, jollaisia käytetään öljy- tai kaasuputkijohdoissa, ja vaippa- tai pumppausputkia (casing ja tubing), jollaisia käytetään öljyn tai kaasun porauksessa), jäljempänä 'putkipalkit', tuontia unioniin. Ilmoitus vireillepanosta, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus' ⁽²⁾, julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Euroopan unionin hitsattujen teräspankujen valmistajien etuja valvova Defence Committee of the welded steel tubes Industry of the European Union, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli 14 päivänä elokuuta 2018 esittänyt valituksen unionin tuottajien puolesta. Valituksen tekijän edustamien yritysten osuus putkipalkkien kokonaistuotannosta unionissa oli yli 40 prosenttia. Valituksessa esitetty näyttö polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.

1.2 Kirjaamispyyntö

- (3) Valituksen tekijä esitti 20 päivänä joulukuuta 2018 asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kirjaamista koskevan pyynnön perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Valituksen tekijä väitti, että asianomaisista maista peräisin oleva tuonti oli lisääntynyt merkittävästi, kun verrataan
 - a) tutkimusajanjakson päättymisen jälkeisenä ajanjaksona (heinäkuu–lokakuu 2018) tuotua määrää heinäkuun ja lokakuun 2017 välisenä aikana tuotuun määrään ja
 - b) keskimääräistä kuukausittaista tuontia asianomaisista maista tutkimusajanjakson vireillepanon jälkeisenä ajanjaksona (lokakuu–marraskuu 2018) vastaavaan ajanjaksoon edellisenä vuonna.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Ilmoitus entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta, Venäjältä ja Turkista peräisin olevien muuta rautaa kuin valurautaa tai muuta terästä kuin ruostumatonta terästä olevien, poikkileikkaukseltaan neliön tai suorakaiteen muotoisten hitsattujen putkien ja profiiliputkien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 347, 28.9.2018, s. 6).

1.3 Asianomaiset osapuolet

- (4) Komissio kehotti vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan komissioon yhteyttä tutkimukseen osallistumiseksi. Komissio ilmoitti lisäksi tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja Pohjois-Makedonian, Venäjän ja Turkin viranomaisille, tiedossa oleville tuojille ja kauppiaille sekä järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.
- (5) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

1.4 Otanta

- (6) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

1.4.1 Unionin tuottajia koskeva otanta

- (7) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut unionin tuottajien otoksen perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Komissio valitsi otoksen sen perusteella, kuinka paljon samankaltaista tuotetta tuotettiin unionissa heinäkuun 2017 ja kesäkuun 2018 välisenä aikana sekä maantieteellisen jakauman perusteella. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta. Yksi otokseen alustavasti valittu tuottaja ilmoitti komissiolle, että se ei pystynyt vastaamaan kyselyyn kattavasti eikä siksi halunnut kuulua unionin tuottajien otokseen. Näin ollen komissio päätti tarkistaa unionin tuottajien otosta ja korvata kyseisen tuottajan tuotannon määrän osalta seuraavaksi suurimmalla unionin tuottajalla. Lopullinen otos kattoi yli 30 prosenttia samankaltaisen tuotteen arvioidusta tuotannosta unionissa, ja sen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

1.4.2 Tuoja koskeva otanta

- (8) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi unionissa toimivia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.
- (9) Komissiolle ilmoitettiin kaksitoista etuyhteydettöntä tuojaa, joista neljä oli kirjannut tuontia asianomaisista maista tutkimusajanjakson aikana, toimitti pyydettyt tiedot ja suostui myös osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen tuojan otoksen käyttäen perusteina suurinta tuontimäärää unioniin suuntautuvassa tuonnissa sekä maantieteellistä sijaintia unionissa. Kaikkia tiedossa olevia tuojia, joita asian tiedettiin koskevan, kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Huomautuksia ei esitetty.

1.4.3 Pohjois-Makedonian, Venäjän ja Turkin vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (10) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia Pohjois-Makedoniassa, Venäjällä ja Turkissa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot. Lisäksi komissio pyysi Pohjois-Makedonian, Venäjän ja Turkin edustustoja Euroopan unionissa yksilöimään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.
- (11) Kymmenen vientiä harjoittavaa tuottajaa Turkista, kolme Pohjois-Makedoniasta ja kaksi Venäjältä toimitti pyydettyt tiedot ja suostui osallistumaan otokseen.
- (12) Koska vientiä harjoittavia tuottajia ilmoitettiin Pohjois-Makedoniasta ja Venäjältä vain muutama, komissio päätti, että otanta ei ollut tarpeen näiden kahden maan osalta.
- (13) Turkin osalta komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kolmen vientiä harjoittavan tuottajan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkia tiedossa olleita vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta. Huomautuksia ei esitetty.

1.5 Yksilöllinen tarkastelu

- (14) Yksi turkkilainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua. Ottaen huomioon jäljempänä 97 kappaleessa esitetyt päätelmät pyyntöä ei ollut tarpeen käsitellä.

1.5.1 Kyselyvastaukset

- (15) Komissio asetti kyselylomakkeet saataville verkossa tutkimuksen vireillepanopäivänä ja pyysi kolmea yhteistyössä toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa Pohjois-Makedoniassa, kahta yhteistyössä toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa Venäjällä, kolmea otokseen valittua vientiä harjoittavaa tuottajaa Turkissa, neljää otokseen valittua unionin tuottajaa ja kolmea otokseen valittua etuyhteydetöntä tuojaa vastaamaan kyselyyn.
- (16) Kyselyvastaukset saatiin kolmelta yhteistyössä toimineelta pohjoismakedonialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä yhteistyössä toimineelta venäläiseltä vientiä harjoittavalta tuottajalta, kolmelta otokseen valitulta turkkilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja yhdeltä yksilöllistä kohtelua pyytäneeltä turkkilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä neljältä otokseen valitulta unionin tuottajalta ja kolmelta otokseen valitulta etuyhteydettömältä tuojalta. Yksi venäläinen vientiä harjoittava tuottaja ei vastannut kyselyyn ja ilmoitti, että se ei halunnut toimia yhteistyössä.

1.6 Tarkastuskäynnit

- (17) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

European Steel Tube Association, Pariisi, Ranska

Otokseen valitut unionin tuottajat

— Tata Steel UK Limited, Corby, Yhdistynyt kuningaskunta

— Tata Steel Tubes BV, Oosterhout ja Zwijndrecht, Alankomaat

— Marcegaglia Carbon Steel S.P.A, Gazoldo degli Ippoliti, Italia

Pohjois-Makedonian vientiä harjoittavat tuottajat

— FZC 11 Oktomvri AD, Kumanovo

— IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o., Kavadarci

— Metalopromet Dooel, Strumica

PAO Severstal Group

— PAO Severstal, Cherepovets, Venäjä

— JSC Severstal Distribution, Cherepovets, Venäjä

— SIA Severstal Distribution, Riika, Latvia

— Severstal Export GmbH, Manno, Sveitsi

Turkin vientiä harjoittavat tuottajat

— Noksel Celik Boru Sanayi, Ankara

— Özdemir Boru Profil San. ve Tic. Ltd Şti., Zonguldak

— Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi, Iskenderun

— Yücel Boru ve Profil Endüstrisi, Istanbul

Otokseen valitut etuyhteydettömät tuojat unionissa

— Kromat Trading Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta

— Carl Spaeter GmbH, Duisburg, Saksa

1.7 Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (18) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2017 ja 30 päivän kesäkuuta 2018 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi ajanjakson 1 päivästä tammikuuta 2015 tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAISEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (19) Tarkasteltavana ovat Pohjois-Makedoniasta, Venäjältä tai Turkista peräisin olevat muuta rautaa kuin valurautaa tai muuta terästä kuin ruostumatonta terästä olevat, poikkileikkaukseltaan neliön tai suorakaiteen muotoiset hitsatut putket ja profiiliputket (lukuun ottamatta putkia, jollaisia käytetään öljy- tai kaasuputkijohdoissa, ja vaippa- tai pumppausputkia (casing ja tubing), jollaisia käytetään öljyn tai kaasun porauksessa), jotka yleensä luokitellaan CN-koodeihin 7306 61 92 ja 7306 61 99, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.
- (20) Putkipalkkeja käytetään useissa erilaisissa sovelluksissa, esimerkiksi rakennusteollisuudessa kantavina ja muina rakenteina, käsittelylaitteissa, työkalukoneissa, autoteollisuudessa, maatalouskoneissa, maatilan laitteissa ja muissa vastaavissa käyttötarkoituksissa.

2.2 Samankaltainen tuote

- (21) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:
- tarkasteltavana oleva tuote
 - asianomaisten maiden kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote
 - unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tuote.
- (22) Komissio päätti, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Pohjois-Makedonia

- (23) Kolme pohjoismakedonialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa – FZC 11 Oktomvri AD, jäljempänä 'FZC', IGM-Trade Ilija I dr. D.o.o., jäljempänä 'IGM', ja Metalopromet Doeel, jäljempänä 'Metalopromet' – toimi tutkimuksessa yhteistyössä.

3.1.1 Normaaliarvo

- (24) Normaaliarvon laskemiseksi komissio tutki ensin, oliko kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia tarkastelun kohteena olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana.
- (25) Yhden vientiä harjoittavan tuottajan (FZC) kotimarkkinamyynti ei ollut edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla.
- (26) Koska samankaltaista tuotetta ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti FZC:n laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (27) Jos tietyn tuotelajin myynti ei ollut kannattavaa, kyseisen tuotelajin normaaliarvo muodostettiin lisäämällä yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin valmistuskustannuksiin tutkimusajanjaksolla seuraavat:
- a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat otokseen valitun yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana, sekä
 - b) yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan sama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.

Jos tietyn tuotelajin myynti oli kannattavaa, kyseisen tuotelajin normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti käyttämällä kyseisen tuotelajin myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa eikä painotettuja keskimääräisiä myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa.

- (28) Edellä 24 kappaleessa kuvatun edustavuutta koskevan vaatimuksen perusteella komissio katsoi IGM:n ja Metaloprometin osalta, että samankaltaista tuotetta myytiin edustavassa määrin kotimarkkinoilla.
- (29) Seuraavaksi komissio määrittäi kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (30) Normaaliarvo perustuu kyseisen yhden tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- a) vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen kyseisen tuotelajin myynnin määrä on yli 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyymintimäärästä, sekä
- b) tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.
- (31) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.
- (32) Jos alle 80 prosenttia koko kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa tai painotettu keskimääräinen myyntihinta oli alhaisempi kuin tuotantokustannukset, normaaliarvo laskettiin ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.
- (33) Jos samankaltaisen tuotteen tuotelajia ei myyty lainkaan tai ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä tai jos tuotelajia ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti, kuten 27 kappaleessa kuvataan.
- (34) Tutkimuksessa todettiin IGM:n ja Metaloprometin osalta, että joitakin samankaltaisen tuotteen tuotelajeja ei myyty lainkaan tai ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä tai tuotelajia ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla. Näiden tuotelajien osalta normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Muiden tuotelajien normaaliarvo perustui tavanomaisen kaupankäynnin kotimarkkinahintoihin.
- (35) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan valituksen tekijä väitti, että edellä kuvattu menetelmä normaaliarvon laskemiseksi oli epäjohdonmukainen. Valituksen tekijä väitti, että komission olisi pitänyt käyttää kaikkien Pohjois-Makedonian viejien osalta laskennallista normaaliarvoa (kotimarkkinamyynnin sijaan), koska kokonsa, rahoitustilanteensa ja kilpailuolosuhteidensa vuoksi Pohjois-Makedonian kotimarkkinat eivät ole edustava viitearvo vertailtavaksi unionin markkinoille suuntautuvan myynnin kanssa.
- (36) Komissio toteaa, että normaaliarvoa laskettaessa noudatettiin johdonmukaisesti perusasetuksen 2 artiklassa vahvistettua menetelmää. Valituksen tekijän ehdottama tavanomaisen kaupankäynnin hintojen huomiotta jättäminen silloin, kun myyntiä on riittävästi, olisi mainitun säännöksen vastaista. Näin ollen tämä väite hylättiin.

3.1.2 Vientihinta

- (37) Kaikki kolme pohjoismakedonialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan unionin riippumattomille asiakkaille. Tämän vuoksi vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

3.1.3 Vertailu

- (38) Komissio vertasi normaaliarvoa ja vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (39) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin alennusten, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, kuljetuksen, luottokustannusten, pankkimaksujen sekä pakkaus- ja pakkauksien huomioon ottamiseksi.

3.1.4 Polkumyymintimarginaali

- (40) Komissio vertasi samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (41) Yhteistyössä toimimisen aste oli Pohjois-Makedoniassa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus kokonaisviennistä unioniin tutkimusajanjaksolla oli lähes 100 prosenttia. Tämän perusteella polkumyymintimarginaalit – ilmaistuna prosentteina CIF-tuontiarvosta – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyymintimarginaali (%)
FZC 11 Oktomvri AD	8,5
IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o.,	1,5
Metalopromet Dooel	1,9
Koko maata koskeva marginaali	2,9

- (42) Koska kolmesta otokseen valitusta pohjoismakedonialaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta kahden polkumyymintimarginaali oli alle perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn vähimmäistason, komissio tarkisti, oliko painotettu keskimääräinen koko maata koskeva polkumyymintimarginaali vähimmäistason yläpuolella.
- (43) Koko maata koskeva polkumyymintimarginaali laskettiin kaikille Pohjois-Makedonian yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille määritettyjen polkumyymintimarginaalien painotettuna keskiarvona. Polkumyymintimarginaali – ilmaistuna prosentteina vientiä harjoittavien tuottajien viennin CIF-arvosta – oli 2,9 prosenttia, mikä on enemmän kuin edellä määritetty 2 prosentin vähimmäistaso.

3.2 Venäjä

- (44) Venäjällä yhteistyössä tutkimuksessa toimi yksi vientiä harjoittava tuottaja, PAO Severstal, jäljempänä 'Severstal'.

3.2.1 Normaaliarvo

- (45) Komissio tutki ensin, oliko Severstalin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella Severstalin toteuttama samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli edustavaa.
- (46) Seuraavaksi komissio määritti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (47) Normaaliarvo perustuu kyseisen yhden tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen kyseisen tuotelajin myynnin määrä on yli 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyymintimäärästä, sekä
 - tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.
- (48) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.

- (49) Jos alle 80 prosenttia koko kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa tai painotettu keskimääräinen myyntihinta oli alhaisempi kuin tuotantokustannukset, normaaliarvo laskettiin ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.
- (50) Jos samankaltaisen tuotteen tuotelajia ei myydy lainkaan tai ei myydy riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä tai jos tuotelajia ei myydy edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti, kuten 27 kappaleessa kuvataan.
- (51) Tutkimuksessa kävi ilmi, että ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin joidenkin tuotelajien osalta kyseisten tuotelajien koko kotimarkkinamyynnin painotettujen keskimääräisten hintojen perusteella, joidenkin tuotelajien osalta kyseisten tuotelajien tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin hintojen perusteella ja joidenkin tuotelajien osalta perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

3.2.2 Vientihinta

- (52) Severstal käytti tutkimusajanjaksolla unioniin suuntautuneessa myynnissä kolmea myyntikanavaa. Se myi tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle unionissa, unionissa sijaitsevien etuyhteydessä olevien tuojien välityksellä tai Sveitsissä sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan välityksellä.
- (53) Kun vientiä harjoittava tuottaja vei tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa tai kun myynti tapahtui Sveitsissä sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan välityksellä, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tarkasteltavana olevasta tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.
- (54) Etuyhteydessä olevien tuojien osalta vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Oikaisut hintaan tehtiin kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä voittojen huomioon ottamiseksi.
- (55) Asianomaisen voittotason määrittämiseksi komissio arvioi kolmelta otokseen kuuluneelta tuojalta saadut tiedot. Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaksi otokseen valituista tuojista toimi kuitenkin useiden pääasiassa unionissa hankittujen tuotteiden jakelijoina ja tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti muodosti vain vähäisen osan niiden liiketoiminnasta. Kumpikaan yritys ei kyennyt erottamaan tuontitoiminnasta saamaansa voittoa muusta toiminnasta saadusta voitosta. Sen vuoksi näiden yritysten voittomarginaalit eivät kuvastaneet niiden tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ja jälleenmyyntiin liittyvää toimintaa. Kolmannen etuyhteydettömän tuojan pääasiallinen toiminta koostui tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista ja jälleenmyynnistä, minkä vuoksi ilmoitettu voittomarginaali heijasti asianmukaisesti tätä toimintaa. Näin ollen vientihinnan muodostamisessa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti käytettiin kyseisen tuojan voittomarginaalia. Voittomarginaali oli [2–6 prosenttia].

3.2.3 Vertailu

- (56) Komissio vertasi normaaliarvoa ja ainoan vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (57) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetuksen, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, vakuutusten, pakkaus- ja luottokustannusten, tuontimaksujen ja pankkimaksujen sekä alennusten ja palkkioiden huomioon ottamiseksi.
- (58) Vientiä harjoittava tuottaja pyysi oikaisua myös euroissa tapahtuvan vientimyynnin negatiivisten luottokustannusten huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan nojalla. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että koko myynti unioniin tapahtui euroissa ja että keskimääräinen euron Libor-korko tutkimusajanjaksolla oli negatiivinen. Komissio huomauttaa, että 2 artiklan 10 kohdan g alakohdan mukaisen luottokustannuksiin liittyvän oikaisun tarkoitus on ottaa huomioon myyjän ja ostajan välillä sopimuksen tekohetkellä tai myyntihetkellä sovitut luottoehdot. Tämä seikka siis otettiin huomioon veloitetua hintaa määritettäessä riippumatta niistä todellisista kustannuksista tai voitoista, jotka tällaisesta myynnistä lopulta syntyi, sillä tällaisia kustannuksia ja voittoja ei voitu ottaa huomioon, kun hinta määritettiin sopimuksella. Joka tapauksessa ja edellä esitetystä huolimatta yritys ei osoittanut, että tällä oli vaikutusta hintaan ja hinnan vertailtavuuteen, minkä vuoksi väite hylättiin.

- (59) Sveitsissä sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan välityksellä tapahtuneen vientimyynnin osalta vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sveitsiläinen kauppiaas toimi sen sisäisenä myyntiosastona ja että ne muodostivat yhdessä yhden taloudellisen kokonaisuuden. Vientiä harjoittava tuottaja huomautti, että sveitsiläinen kauppiaas on 100-prosenttisesti sen tytäryhtiö, joka vastaa tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä unioniin. Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan mukaan komission ei tästä syystä olisi pitänyt oikaista sen vientihintaa palkkion huomioon ottamiseksi.
- (60) Tutkimuksessa kuitenkin todettiin, että emoyhtiön ja Sveitsissä toimivan kauppiaan välillä ei ollut yksinoikeussuhdetta unioniin suuntautuvan myynnin osalta ja että myös ryhmän muut yksiköt hoitivat vientiä unioniin, myös vientiä harjoittava tuottaja myydessään suoraan unioniin. Kuten 52 kappaleessa mainitaan, Venäjällä toimiva emoyhtiö käytti tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvassa viennissä kolmea myyntikanavaa. Näistä syistä komissio päätteli, että vientiä harjoittavan tuottajan suhde siihen etuyhteydessä olevaan sveitsiläiseen yritykseen ei ollut niin integroitunut eikä sveitsiläinen yritys ollut tuottajan sisäinen myyntiyksikkö sillä tavalla, että nämä kaksi oikeushenkilöä olisivat muodostaneet yhden taloudellisen kokonaisuuden. Sen sijaan komissio katsoi tämän olevan palkkioperusteisesti toimiva edustaja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Sen vuoksi väite, että vientiä harjoittava tuottaja ja siihen etuyhteydessä oleva sveitsiläinen kauppiaas muodostavat yhden taloudellisen kokonaisuuden, hylättiin. Näin ollen vientihintaa oikaistiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisesti vähentämällä palkkiot. Palkkioiden laskeminen perustui kauppiaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksiin ja kohtuulliseen voittomarginaaliin, joka määritettiin 55 kappaleen mukaisesti unionissa toimivien etuyhteydettömien tuojien toimittamien tietojen pohjalta.

3.2.4 Polkumyymintimarginaali

- (61) Komissio vertasi samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (62) Yhteistyössä toimimisen aste oli Venäjällä korkea, koska yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan viennin osuus kokonaisviennistä unioniin tutkimusajanjaksolla oli noin 85 prosenttia. Tämän perusteella polkumyymintimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-tuontiarvosta – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyymintimarginaali (%)
PAO Severstal	– 1,4
Koko maata koskeva marginaali	– 1,4

- (63) Koska yhteistyössä toimimisen aste oli Venäjällä korkea, koko maata koskevaksi polkumyymintimarginaaliksi vahvistettiin yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle vahvistettu polkumyymintimarginaali.
- (64) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan valituksen tekijä väitti, että komission ei olisi pitänyt vahvistaa koko maata koskevaa polkumyymintimarginaalia ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyymintimarginaalin kanssa samalle tasolle vaan sen olisi sen sijaan pitänyt laskea koko maata koskeva polkumyymintimarginaali perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.
- (65) Valituksen tekijän väitettä, jonka mukaan olisi epäriilua käyttää kyseistä vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevia havaintoja koko maata koskevan marginaalin perustana, ei selitetty tarkemmin eikä valituksen tekijä toimittanut lisätietoja tai -näyttöä väitteensä tueksi. Kuten 62 kappaleessa todetaan, yhteistyössä toimimisen aste oli Venäjällä korkea, ja toimitettujen tietojen katsottiin olevan edustavia riippumatta siitä, oliko kyseinen vienti peräisin yhdeltä vai useammalta venäläiseltä vientiä harjoittavalta tuottajalta. Lisäksi vaikka komissio olisi käyttänyt yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan eniten vietyä tuotelajia jäännöstullin laskemiseen, koko maata koskeva marginaali olisi jäänyt alle vähimmäistason. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (66) Koska koko maata koskeva polkumyymintimarginaali oli negatiivinen, perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti tutkimus olisi päätettävä Venäjältä peräisin olevien putkipalkkien tuonnin osalta ilman toimenpiteitä.

3.3 Turkki

- (67) Kymmenen turkkilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimi yhteistyössä tutkimuksessa. Kuten 13 kappaleessa todetaan, komissio valitsi otokseen kolme yritystä, jotka olivat Noksel Celik Boru Sanayi, Tosçelik Profil ve Sac Endüstri ve Yücel Boru ve Profil Endüstri.

3.3.1 Normaaliarvo

- (68) Komissio tutki ensin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta, oliko kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvienti-määrästä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla oli kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta edustavaa.
- (69) Seuraavaksi komissio määritteli kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskemisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (70) Normaaliarvo perustuu kyseisen yhden tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen kyseisen tuotelajin myynnin määrä on yli 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyymtimäärästä, sekä
 - tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.
- (71) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.
- (72) Jos alle 80 prosenttia koko kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa tai painotettu keskimääräinen myyntihinta oli alhaisempi kuin tuotantokustannukset, normaaliarvo laskettiin ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.
- (73) Jos samankaltaisen tuotteen tuotelajia ei myyty lainkaan tai ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä tai jos tuotelajia ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti, kuten 27 kappaleessa kuvataan.
- (74) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kolmen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin joidenkin tuotelajien osalta kyseisten tuotelajien koko kotimarkkinamyynnin painotettujen keskimääräisten hintojen perusteella, joidenkin tuotelajien osalta kyseisten tuotelajien tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin hintojen perusteella ja joidenkin tuotelajien osalta perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

3.3.2 Vientihinta

- (75) Kaikki kolme turkkilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan unionin riippumattomille asiakkaille. Tämän vuoksi vientihinnat määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

3.3.3 Vertailu

- (76) Komissio vertasi normaaliarvoa ja kolmen vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (77) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin kuljetus-, käsittely- ja luottokustannusten, palkkioiden, pakkauskustannusten, pankkimaksujen ja vuoden lopussa maksettavien hyvitysten huomioon ottamiseksi.
- (78) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että normaaliarvoa olisi oikaistava perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan mukaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon sisäinen jalostusmenettely, jossa tuoduista tuotannonpanoksista ei makseta tullia, jos niitä vastaava määrä lopputuotteita on tarkoitettu vientiin. Vaikka vientiä harjoittava tuottaja osoitti, että se ei maksanut tullia joistakin tuotannonpanoksista, joita voitiin käyttää vientituotteisiin, se ei osoittanut, että vastaava tulli maksettiin sellaisista tuotannonpanoksista, jotka käytettiin kotimarkkinoille tarkoitettuihin lopputuotteisiin. Näin ollen vientiä harjoittava tuottaja ei osoittanut, että sisäisen jalostusmenettelyjärjestelmän soveltaminen vaikutti hintojen vertailukelpoisuuteen, ja siksi väite hylättiin.

- (79) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan valituksen tekijä väitti, että komissio ei antanut riittävää selitystä viejien käyttämästä sisäisestä jalostusmenettelystä ja sen vaikutuksista polkumyymtimarginaaleihin. Valituksen tekijä totesi, että on muitakin avoimia kysymyksiä, mutta ei tarkentanut, mitä ne olivat.
- (80) Komissio toteaa, että sen tarkoituksena 78 kappaleessa oli selittää oikaisupyynnö ja sen hylkäämisen perusteet, ei vientiä harjoittavien tuottajien sisäistä jalostusmenettelyä. Sisäinen jalostusmenettely sinänsä ei vaikuta polkumyymtilaskelmiin. Sillä on merkitystä vain, jos se vaikuttaa normaaliarvon ja vientihinnan väliseen vertailtavuuteen. Kuten 78 kappaleessa selitetään, tässä tapauksessa näin ei ollut. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (81) Valituksen tekijä väitti 26 päivänä maaliskuuta 2019 esittämissään huomautuksissa, että unionissa myytävien ja kotimarkkinoilla myytävien samankaltaisiksi tuotelajeiksi väitettyjen tuotelajien välillä oli fyysisiä eroja, koska turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat sovelsivat unioniin suuntautuvassa myynnissä (EN 10219) eri standardeja kuin kotimarkkinamyynnissä (TS 5314). Valituksen tekijän mukaan Turkin standardissa vahvistetaan huomattavan erilainen määrän toleranssi kuin unionin standardissa. Tämä tarkoittaa sitä, että turkkilaisten vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat nimellismäärät vääristäisivät olennaisesti tosiasiallisesti laivattuja määriä ja siten ilmoitettuja yksikköhintoja. Näin ollen polkumyymtimarginaalit olisivat keinotekoisien alaiset. Siksi tarvittaisiin oikaisu ylöspäin vääristymän poistamiseksi.
- (82) Valituksen tekijän väite perustuu kahteen olettamukseen: i) vientiä harjoittavat tuottajat käyttävät standardia TS 5314 kotimarkkinamyynnissä ja ii) polkumyymtilaskelma perustui nimelliseen eikä niinkään tosiasialliseen painoon. Vientiä harjoittavat tuottajat kiistivät 26 päivänä maaliskuuta ja 1 ja 2 päivänä huhtikuuta 2019 toimittamissaan huomautuksissa molemmat olettamukset ja väittivät, että i) ne eivät käyttäneet TS 5314 -standardia tutkimusajanjaksolla ja että ii) niiden kyselylomakevastaukset perustuivat tosiasialliseen painoon eivätkä nimellispainoon. Komissio on tarkistanut ja vahvistanut molemmat seikat.
- (83) Valituksen tekijä toisti väitteensä 5 päivänä huhtikuuta 2019 toimittamissaan huomautuksissa ja totesi, että vientiä harjoittavat tuottajat ovat saattaneet käyttää TS 5314 -standardia tutkimusajanjakson ulkopuolella. Valituksen tekijä kyseenalaisti havainnon, jonka mukaan turkkilaiset yritykset eivät käytä turkkilaisia standardeja kotimarkkinamyynnissä. Valituksen tekijä kyseenalaisti myös sen, miten tosiasiallinen paino mitattiin ja laskettiin.
- (84) Komissio vahvisti, että sekä standardien käytöstä että tuotteen painosta on keskusteltu vientiä harjoittavien tuottajien kanssa ja että ne on tarkistettu paikalla tehtävissä tarkastuksissa. Nämä seikat tulivat esiin jo aiemmissa tätä tuotetta koskevissa tutkimuksissa, ja niihin kiinnitettiin erityistä huomiota tässä tutkimuksessa. Tämän vuoksi valituksen tekijän väite hylättiin.
- (85) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan valituksen tekijä toisti väitteensä siitä, että vientiä harjoittavat tuottajat käyttävät Turkissa painon muuntamiseen standardeja, jotka johtavat erilaiseen lopulliseen hintaan tonnia kohti standardista riippuen. Valituksen tekijän mukaan komissio ei antanut riittävää selvitystä siitä, miten todennettiin, että vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät laskutuksessaan tosiasiallista eikä teoreettista painoa.
- (86) Kuten 84 kappaleessa selitetään, komissio vahvisti, että polkumyymtiä koskevissa kyselyvastauksissaan otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ilmoittivat unioniin ja kotimarkkinoilla myydyin tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen tosiasiallisen painon. Komissio valitsi otoksen kotimarkkinoiden asiakkaille ja unionin asiakkaille osoitetuista laskuista ja arvioi painon rahtikirjojen ja rahtilaskujen sekä unionin asiakkaille tapahtuvan myynnin osalta tulli-ilmoitusten perusteella. Tarkistuksessa vahvistui, että vientiä harjoittavat tuottajat olivat ilmoittaneet myydyin tuotteen tosiasiallisen painon eikä standardin mukaista teoreettista painoa.
- (87) Valituksen tekijä väitti 15 päivänä huhtikuuta 2019 toimittamissaan huomautuksissa myös, että vaikka turkkilaiset viejät markkinaseurantatietojen mukaan laskuttivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa EN 10219 -standardin mukaisesti, ne kuitenkin tuottivat ja laivasivat Yhdistyneeseen kuningaskuntaan BS 4848 -standardin mukaisesti tuotettuja putkipalkkeja. Valituksen tekijä väitti lisäksi, että jos näin on, laskussa esitetty teoreettinen paino olisi ollut vääristynyt. Valituksen tekijä väitti vääristymistä tapahtuvan, koska i) nominaalipaino perustuu pituuteen kerrottuna nominaalipainolla pituusyksikköä kohden ja ii) laskutettu EN-standardi sallii pienemmän kilogrammamäärän metriä kohti (3,30) kuin BS-standardi (3,45 kg/m). Valituksen tekijä väitti, että tämän vääristymän oikaisemiseksi Yhdistyneen kuningaskunnan myynnin hintaa on alennettava keskimäärin 3,5 prosenttia.
- (88) Komissio toteaa, että valituksen tekijä ei esittänyt mitään näyttöä tästä käytännöstä. Tutkimuksensa aikana komissio ei löytänyt näyttöä, joka olisi tukenut käytännön esiintymistä. Kuten 82 kappaleessa mainitaan, komissio totesi lisäksi, että polkumyymtiä koskevissa kyselyvastauksissaan otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat ilmoittivat unioniin ja kotimarkkinoilla myydyin tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen tosiasiallisen painon. Polkumyymtilaskelmissa käytettiin tätä tosiasiallista painoa, ei teoreettista painoa. Tämän vuoksi myös tämä valituksen tekijän väite hylättiin.

- (89) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan valituksen tekijä toisti 87 kappaleessa tiivistetyn väitteensä, joka koski laskuttamista EN 10219 -standardin mukaisesti mutta myymistä BS 4848 -standardin mukaisesti, mikä johti väitettyyn nominaalipainon eroon. Valituksen tekijä väitti myös esittäneensä näyttöä tästä käytännöstä.
- (90) Valituksen tekijän mainitsema näyttö osoittaa, että tuojat tarjoavat BS 4848 -standardin mukaisesti mutta ei sitä, että ne laskuttavat tällöin EN 10219 -standardin mukaisesti. Kuten edellä selitetään, vaikka näin olisikin menetelty, polkumyyntilaskelma perustui kuitenkin tosiasialliseen painoon, ei nominaalipainoon. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (91) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan yksi asianomainen osapuoli väitti, että turkkilaisten tuottajien kustannusrakenne olisi erilainen kuin unionin tuottajien ja että tämä ero olisi otettava huomioon polkumyyntimarginaalia laskettaessa.
- (92) On syytä muistaa, että mikään oikeusperusta ei edellytä asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuotannonalan kustannusrakenteiden erojen huomioon ottamista polkumyntimarginaaleja määritettäessä. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (93) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan yksi asianomainen osapuoli väitti, että Turkin kotimarkkinoiden samankaltaisen tuotteen raaka-ainehintojen ja vientimarkkinoille tarkoitettuna olevan tuotteen raaka-ainehintojen väliset erot vaikuttavat Turkin normaaliarvoon. Kyseinen osapuoli väitti muun muassa, että turkkilaiset viejät käyttävät kotimarkkinoilla kalliimpia raaka-aineita kuin vientimarkkinoilla.
- (94) Komissio totesi näistä väitteistä seuraavaa. Komissio muistutti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla tehtävät oikaisut voidaan tehdä ainoastaan sellaisten erojen huomioon ottamiseksi, jotka vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen, ei kustannusten vertailukelpoisuuteen. Tältä osin komissio totesi, että väitteen esittänyt asianomainen osapuoli ei esittänyt näyttöä siitä, että kotimaisen tuotteen ja viedyn tuotteen kustannuksissa olisi eroja. Komissio totesi joka tapauksessa, että tutkimuksessa ei tullut esiin mitään väitettä tukevaa näyttöä, joten asianomaisten osapuolten huomautuksille ei ollut perusteluja. Asianomainen osapuoli ei myöskään toimittanut näyttöä siitä, että tällainen mahdollinen ero, mitä ei siis havaittu, näkyisi tuotteesta veloitetussa hinnassa niin, että se vaikuttaisi normaaliarvon ja vientihinnan vertailukelpoisuuteen. Näin ollen tämä väite hylättiin.

3.3.4 Polkumyntimarginaali

- (95) Komissio vertasi samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (96) Yhteistyössä toimimisen aste oli Turkissa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus kokonaisviennistä unioniin tutkimusajanjaksolla oli lähes 100 prosenttia. Tämän perusteella polkumyntimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-tuontiarvosta – ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyntimarginaali (%)
Noksel Celik Boru Sanayi	0,5
Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi	– 3,6
Yücel Boru ve Profil Endüstrisi	2,5
Koko maata koskeva marginaali	– 0,03

- (97) Koska yhden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan polkumyntimarginaali oli negatiivinen ja toisen alle perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn vähimmäistason, komissio tarkisti, oliko painotettu keskimääräinen koko maata koskeva polkumyntimarginaali vähimmäistason yläpuolella.
- (98) Koko maata koskeva marginaali laskettiin otokseen valituille yrityksille määritettyjen polkumyntimarginaalien painotettuna keskimääräisenä marginaalina. Näin laskettu polkumyntimarginaali – ilmaistuna prosentteina otoksen CIF-vientiarvosta, oli – 0,03 prosenttia.
- (99) Koska koko maata koskeva polkumyntimarginaali oli negatiivinen, tutkimus olisi päätettävä Turkista peräisin olevien putkipalkkien tuonnin osalta ilman toimenpiteitä.

- (100) Tämä päätelmän perusteella 14 kappaleessa mainittu yksilöllistä kohtelua koskeva pyyntö on tarpeeton.
- (101) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan yksi asianomainen osapuoli väitti, että koska Romania sijaitsee suhteellisen lähellä Turkia, se on erityisen haavoittuvassa asemassa kyseisestä maasta tulevan tuonnin suhteen. Se väitti, että tämä Romanian markkinoiden erityistilanne olisi otettava huomioon polkumyyntimarginaalia laskettaessa.
- (102) Asianomainen osapuoli ei kuitenkaan selittänyt, miten tällainen maakohtainen erityisarviointi polkumyyntimarginaalin laskemiseksi voitaisiin tehdä perusasetuksen säännösten mukaisesti. Kyseisen asianomaisen osapuolen väitteensä tueksi esittämät perusteet koskivat vahinkoa ja unionin etua, eivät polkumyyntiä. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (103) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan yksi turkkilainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen todellinen polkumyyntimarginaali olisi ollut vähimmäistasoa, jos komissio olisi käyttänyt tuotelajien vertailussa yksityiskohtaisempia tietoja, eli palkkien tosiasiallisia mittoja ja paksuutta, eikä jakanut niitä ryhmiin. Väite esitettiin jo tutkimuksen aikana. Esittäessään väitteen ensimmäistä kertaa vientiä harjoittava tuottaja väitti, että putkipalkkien hinta vaihtelee niiden mittojen ja paksuuden mukaan.
- (104) Komissio totesi, että putkipalkkien hinta tosiaankin vaihtelee huomattavasti niiden mittojen ja paksuuden mukaan, jos hinta perustuu pituuteen (metreihin). Tämä tekijä ei ole niin merkittävä, jos putkipalkkeja myydään painon mukaan (kilogrammoina). Polkumyynnilaskelmat perustuivat hintaan kiloa kohti, ja siten ryhmittely mittojen ja paksuuden mukaan oli oikeutettua. Näin ollen tämä väite hylättiin.

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

- (105) Samankaltaista tuotetta valmistti tutkimusajanjaksolla yli 40 unionin tuottajaa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.
- (106) Unionin kokonaistuotanto tutkimusajanjaksolla määritettiin unionin tuotannonalaa koskevien käytettävissä olevien tietojen perusteella, muun muassa valitukseen sisältyvien tietojen ja European Steel Tube Associationilta kerättyjen tarkistettujen tietojen perusteella. Unionin kokonaistuotanto tutkimusajanjaksolla oli tämän mukaan 3,4 miljoonaa tonnia.
- (107) Kuten 7 kappaleessa todetaan, otokseen valittiin neljä unionin tuottajaa, joiden osuus samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta unionissa oli yli 30 prosenttia.

4.2 Unionin kulutus

- (108) Komissio määrittäi unionin kulutuksen unionin tuottajien koko unionin myynnin ja Eurostatin tietoihin perustuvan kolmansista maista tulevan kokonaistuonnin perusteella. Unionin kulutus oli tutkimusajanjaksolla 4 251 597 tonnia.

4.3 Tuonti asianomaisista maista

4.3.1 Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (109) Tutkimuksessa todettiin (ks. 63 ja 96 kappale), että Venäjän ja Turkin koko maata koskeva polkumyyntimarginaali on alle vähimmäistason, minkä vuoksi tutkimus päätetään näiden maiden osalta.
- (110) Pohjois-Makedonian koko maata koskevaksi polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 2,9 prosenttia. Kuitenkin ainoastaan yrityksen FZC tuonnin voidaan katsoa tapahtuvan polkumyynnillä, sillä kuten 41 ja 42 kappaleessa esitetään, muiden kahden yrityksen polkumyyntimarginaalit olivat alle perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa säädetyn 2 prosentin vähimmäistason.
- (111) Pohjois-Makedoniasta tulevan polkumyyntituonnin määrä oli tutkimusajanjaksolla [15 000–25 000] tonnia. Tutkimusajanjaksolla sen osuus unionin kulutuksesta oli [0,35–0,59 prosenttia] ja tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista unioniin [1,60–2,66 prosenttia].

- (112) Perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaan vahinko on katsottava yleensä vähäiseksi, jos kyseisen tuonnin osuus on perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa vahvistettua vähäisempää. Perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa puolestaan todetaan, että tällaisten määrien markkinaosuuden on oltava ilman kumulaatiota vähintään 1 prosentti tarkasteltavana olevan tuotteen unionin kulutuksesta.
- (113) Tässä tutkimuksessa, kuten 109 kappaleessa todetaan, asianomaisen tuonnin markkinaosuus unionin kulutuksesta oli [0,35–0,59 prosenttia], mikä on vähemmän kuin 9 artiklan 3 kohdassa asetettu markkinaosuuden vaatimus.
- (114) Sen vuoksi ja koska päinvastaista näyttöä ei ole, komissio päätteli, että vahinkoa olisi pidettävä vähäpätöisenä, koska Pohjois-Makedoniasta polkumyynnillä tulevan tuonnin määrä on perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdassa vahvistettua määrää vähäisempi.
- (115) Koska vahinko on vähäinen, jos sitä ylipäätään aiheutui, tutkimus olisi päätettävä Pohjois-Makedoniasta peräisin olevien putkipalkkien tuonnin osalta ilman toimenpiteitä perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. PÄÄTELMÄT JA NIISTÄ ILMOITTAMINEN

- (116) Edellä esitetyn perusteella Pohjois-Makedoniasta, Venäjältä ja Turkista peräisin olevien putkipalkkien tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely olisi päätettävä.
- (117) Edellä esitettyjen päätelmien perusteella valituksen tekijän esittämä kirjaamispyyntö on tarpeeton.
- (118) Kaikille osapuolille ilmoitettiin komission päätelmistä ja niille annettiin määräaika, johon mennessä ne voivat esittää huomautuksia.
- (119) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätetään Pohjois-Makedonian tasavallasta, Venäjältä tai Turkista peräisin olevien muuta rautaa kuin valurautaa tai muuta terästä kuin ruostumatonta terästä olevien, poikkileikkaukseltaan neliön tai suorakaiteen muotoisia hitsattujen putkien ja profiiliputkien (lukuun ottamatta putkia, jollaisia käytetään öljy- tai kaasuputkijohdoissa, ja vaippa- tai pumppausputkia (casing ja tubing), jollaisia käytetään öljyn tai kaasun porauksessa), jotka yleensä luokitellaan CN-koodeihin 7306 61 92 ja 7306 61 99, tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä kesäkuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER